

почнѣ; опнѣ, напнѣ и пр. въ прѣм. оконч. имѣть *зачнѣхъ* и *зачяхъ*, *опнѣхъ* и *опяхъ*.

Упражненіе 19.

Славеи пѣють, псета лають. Азъ чѣхъ, ты пишешь, Рада плете. Стоянь шіяше, кога-то майка му перяше. Толкова си годинъ съмъ пасълъ овцы, а такъвхъ пѣшъ не съмъ намиралъ. Пишѣте брату си да ся учи, а да ся не мае? Азъ былъ оралъ да имахъ волове. Да имаше студень водъ азъ пійвамъ.

Харно дѣтя вечеръ си лѣше у ерѣмя, заранъ стане рано, омые ся, облѣче ся, помгли ся Богу на сбдне ти си научи урока.

101. Тако-речи вси глаголи отъ неопрѣдѣленъ видъ могатъ да дойдѣтъ въ многократенъ или опрѣдѣленъ видъ, като ся сложатъ съ нѣкой прѣдлогъ; като: *пишѣхъ*, *записвалъ берѣхъ*, *обирамъ*, *обирахъ* (многокр.) и *оберѣхъ*, *обрахъ* (опрѣд. в.)

102. Сложни глаголи отъ многократенъ видъ ся спрягать по прѣво спряженіе а сложни-ти отъ опрѣдѣленъ видъ ся спрягать по спряженіе-то, по кое-то врѣви простый глаголъ, отъ кой-то ежъ съставени; като: *обрахъ*, спряга ся по трете спряженіе, *намыслихъ*, по второ спряженіе.

103. Възвратни-ти, взаимни-ти и страдателни-ти глаголи ся спрягать по дадены-ты три спряженія, също като ерѣдни-ти и дѣйствителни-ти, а мѣстоименіе *ся* имъ ся притуря на края за всяко лице; като; *мыѣхъ ся*, *мыеши ся*, *мые ся*, *мыемъ ся*, *мыете ся*, *мыѣтъ ся*; *обыкнѣхъ ся* и пр.

101. — Какъ ся правять глаголи отъ многократенъ и опрѣдѣленъ видъ? — 102. Какъ ся спрягать сложни-ти 103. — Какъ възвратни-ти, взаимни-ти и страдателны-ты.